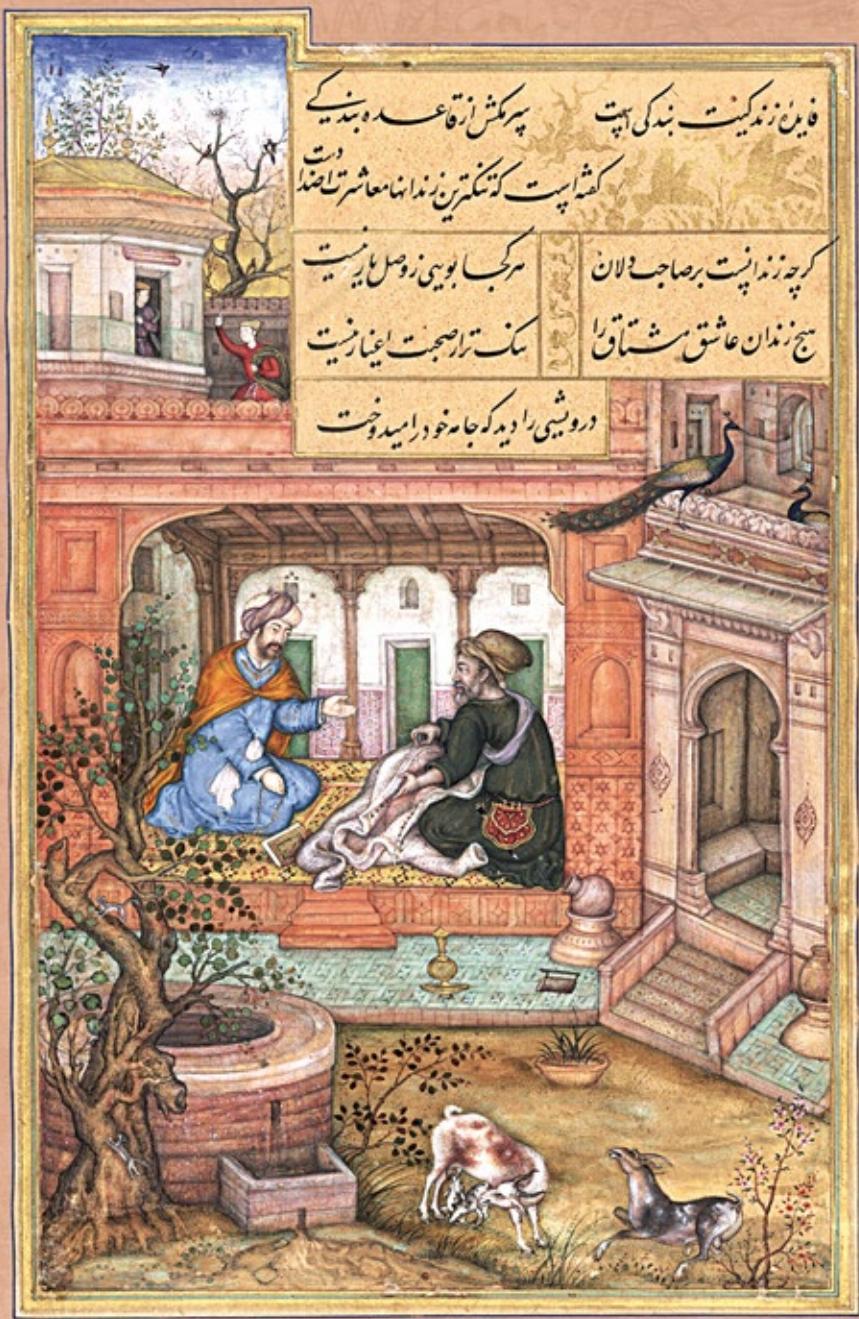

گزارش میر

فصلنامه اطلاع‌رسانی در حوزه نقد و تصحیح متون، نسخه‌شناسی و ایران‌شناسی

دوره سوم، سال پنجم، شماره سوم و چهارم، پاییز - زمستان ۱۳۹۹ [انتشار: بهار ۱۴۰۱]

فهرست

سرخن	
چرا از ترجمه غافلیم؟.....	۴-۳
جستار	
رسالهای درباره سرگذشت و آثار ارسسطو / مروان راشد؛ ترجمه: حسین معصومی همدانی	۸-۵
یک داستان عاشقانه دور از انتظار؛ ارزیابی مجلد انتساب خسرو نامه / آستان اولی؛ ترجمه: شکوفه میدی ۹-۳۳	
ابوساحق کازرونی و درویش‌های اسحاقی در آناتولی / فؤاد کوپروولی؛ ترجمه به آلمانی؛ پ. ویک؛ ترجمه از آلمانی به ترکی: جمال کوپروولی؛ ترجمه به فارسی: حجت فخری	۳۴-۴۰
نسخه‌ای نویافته از هزار حکایت صوفیان / حامد خاتمی پور	۴۱-۵۰
دostی خاله خرسه / سید احمد رضا قائم مقامی	۵۱-۵۵
بیاض صائب / سید جعفر حسینی اشکوری	۵۶-۵۹
استدرآکاتی بر مقامه چاپ عکسی سیستان / حمیدرضا (بابک) سلمانی	۶۰-۶۶
آگاهی‌ایی دیگر از شاعر «ز گهواره تا گور دانش بچوی» و خاندان او / حمیدرضا فهمند سعدی	۶۷-۷۲
بررسی اشعار دو شمس حاجی در مجموعه طایف و سفنه طایف / محسن شیری صحنی	۷۳-۷۵
مکتوبات قدیم یا مکتوبات صدی؟ (درنگی برنام پکاشر) / محمدصادق خاتمی	۷۶-۷۸
بررسی یک اختلال: جای خالی عنوان «عروش الدین» در لباب الالب / سارا سلیمانی کشکولی	۷۹-۸۰
بررسی ایاتی از فرخی سیستانی بر اساس جنگ یحیی توفیق / کیامهر نامور	۸۱-۸۷
زیر ردای مستشرقین: مسیر اکتشاف نسخه‌های سفرنامه ابن بطوطه / ریحانه بهبودی	۸۸-۹۵
نقد بررسی	
اعیت فهیست نسخه‌های خطی فارسی کتابخانه کنگره (آمریکا) از دیدگاه شبیقه‌قاره / عارف نوشاط	۹۶-۹۸
نکاتی درباره تصحیح تازه فرامزنامه کوچک و سرایندۀ زمان نظم آن / سجاد آیدنلو	۹۹-۱۱۳
ترجمه یا مرجمه؟ (توضیحاتی درباره پژوهشی در طبائع المجنون) / یوسف الهادی؛ ترجمه: سلمان ساکت	۱۱۴-۱۲۲
مالحظاتی در متن تصحیح شده عجایب الدنيا / سید رضا موسوی هفتاد؛ رادمان رسولی هربانی	۱۲۴-۱۴۵
پژوهش پلی دیابتیت	
ریشه‌شناس چه می‌کند؟ (۱۲) (یک لقب و منصب پارسی در استاد آرامی باستان) / والتر برونو هینینگ؛ ترجمه: سید احمد رضا قائم مقامی	۱۴۶-۱۵۱
ایران و متومن و متألم عثمانی (۲۳)	
آثار احمد جودت‌پاشا / نصرالله صالحی	۱۵۲-۱۵۴
دبارة نوشتگانی پیشین	
توضیحی درباره «سین زایی» و «شین زایی» / علی اشرف صادقی	۱۵۵-۱۵۶
چند - چندر / مسعود راستی پور	۱۵۷-۱۵۹

۹۲ - ۹۳

فصلنامه اطلاع‌رسانی در حوزه نقد و تصحیح متون،
نسخه‌شناسی و ایران‌شناسی

دوره سوم، سال پنجم، شماره سوم و چهارم
پاییز - زمستان ۱۳۹۹ [انتشار: بهار ۱۴۰۱]

صاحب امتیاز:
 مؤسسه پژوهشی میراث مکتب

مدیر مسئول و سردبیر: اکبر ایرانی

معاون سردبیر و سرویراستار: مسعود راستی پور

مدیر داخلی: یونس تسلیمی پاک

طراح جلد: محمود خانی

چاپ دیجیتال: میراث

نشانی مجله:

تهران، خیابان انقلاب اسلامی، بین خیابان دانشگاه و
ابوریحان، ساختمان فروردین (شماره ۱۱۸۲)، طبقه دوم.

شناسته پستی: ۱۳۱۵۶۹۳۵۱۹

تلفن: ۶۶۴۹۰۶۱۲

دورنگار: ۶۶۴۰۶۲۵۸ ir

www.mirasmaktoob.ir
gozaresh@mirasmaktoob.ir

بهای: ۶۰۰,۰۰۰ ریال

روی جلد: نگاره‌ای از بهارستان جامی، نسخه مصور
دستگاه تیموریان هند، نستعلیق ممتاز حسین زرین قلم
در سنّه سی و نه الهی (۱۰۰۳ق) در دارالخلافة لاھور.
نگاره از آثار قلم بساون (Basavan) نگارگر چیره‌دست
هندي. (انگلستان، بادلیان، 254 MS. Elliott)

تصویر خط بسمله
از نسخه کتابخانه John Rylands

دست پژوهشگران رسید. این مقاله روایت‌گر مسیر پرحداده‌ای است که طی آن پرده از راز این نگین بی‌همتای جهان اسلام برداشته شد.

زمزمه‌های نخستین

تا قرن نوزدهم ابن‌بخطوطه نامی به‌تمامی نااشنا برای دنیا غرب بود. احتمالاً حتی در جهان اسلام هم طی قرن‌ها نسخه‌های سفرنامه نه کاملاً ناشناس، اما تا حدود زیادی مهجور و دست‌نخورده مانده بودند. اوّلین زمزمه‌ها از سفرنامه ابن‌بخطوطه، مسافری که قرن‌ها پیشحدود نیمی از سیاره را درنوردید، از سیاحی آلمانی به‌نام جسپر زیتسن (Ulrich Jasper Seetzen, 1767-1811) به گوش دنیا غرب رسید. جسپر، دانش‌آموختهٔ دکتری داروسازی و علوم طبیعی، در سال ۱۸۰۲ م درس و بحث را رها کرد و با حمایت مالی دوک گوتا (Duke of Gotha) به علاقهٔ حقیقی اش، سفر و اکتشاف، روی آورد.^۲ این شرق‌شناس آلمانی در طول سفرهای دامنه‌دار خود به اردن، فلسطین، سوریه، ترکیه و عربستان به گردآوری دو مجموعهٔ مهم می‌پرداخت: ۱. مجموعه‌ای از گیاهان و کانی‌های شرق؛ ۲. نسخه‌های خطی. در حقیقت خریداری این مجموعه‌ها بخشی از شروط حمایت مالی سفرهای او بود. با مرگ ناگهانی جسپر، بخش بزرگی از مجموعه‌های او دچار سرانجام نامعلومی شد (Jstore.org; KARK & GOREN, 2011: 271; SEIDENSTICKER, 2017: 10). هرچند از میانه این ناکامی‌ها او موفق شد پاره‌هایی از سفرنامهٔ ابن‌بخطوطه را گردآوری و به اروپا

^۲. از اهداف مهم سفر جسپر به خاور کسب اطلاعاتی بی‌روز و دقیق از آفریقای مرکزی و سرزمین فلسطین بود. در سال‌های سفر به کشورهای عربی، که حدود ده سال به طول انجامید، جسپر زبان عربی را به خوبی فراگرفت و آنچنان با مردم این دیار آمیخت که در قامت یک عرب بومی، شهرهای عربی زیان را درمی‌نوردید. او حتی گاهی در راهی کدامیان سفر می‌کرد تا هرچه بیشتر با مردمان شرق درآمیزد. زیتسن بعد از گذر از سیاری از شهرهای عربی قدم در راه مکه گذاشت و در سال ۱۸۰۹ احتمالاً به‌ظاهر مسلمان شد. جسپر در حالی که از یمن عازم مسقط بود به‌شیوهٔ مرموزی در راه مسحوم و کشته شد (Jstore.org). جسپر در آخرین مکاتبه‌اش دارایی‌هایش را هفده بار شتر ذکر کرده است. می‌توان حدس زد که بخش قابل توجهی از این بار مجموعه‌های گران‌بهایی بودند که او در طول سفرهایش گردآوری کرده بود. در میان نسخه‌های ارسالی جسپر به اروپا، دوازده برگ از یکی از نفیس‌ترین قرآن‌های قرون اویله اسلام، معروف به قرآن‌امر، نیز ثبت شده‌است (SEIDENSTICKER, 2017: 10).

زیر ردای مستشرقین: مسیر اکتشاف نسخه‌های سفرنامهٔ ابن‌بخطوطه

ريحانه بهبودي

reyhanehbehboudi@gmail.com

مقدمه

برجسته‌ترین جهانگرد مسلمان عنوانی است که بسیاری آن را شایستهٔ محمد بن بخطوطه دانسته‌اند. ابن‌بخطوطه در قرن هشتم هجری با عطشی سیراب‌نشدنی برای سفر، حدود ۱۱۷۰۰۰ کیلومتر از اقصی نقاط جهان را درنوردید. او در رجب ۷۲۵ق، در بیست‌ودو سالگی، از زادگاهش، بندر طنجه در مراکش، به‌نیت دیدار خانهٔ خدا قدم در راه سفر گذاشت و بیستونه سال از عمرش را در سیاحت گذرانید. مشاهدات دست اوّل این جهانگرد خستگی‌ناپذیر از شگفتی‌های جهان شرق با کمک ابن‌جُزَی، دییر دربار سلطان ابوعنان فارس (پادشاه مراکش)، پس از بازگشت او از این سیاحت پردازمه مکتوب و ماندگار شدند. این اثر تحفة النظر فی غرایب الامصار و عجایب الاسفار عنوان گرفت و بسیاری هم‌اکنون به‌شكل خلاصه آن را رحله یا سفرنامه می‌نامند. با وجود ارزش بی‌چون و چرای رحله، این گنجینه گران‌بهای در طول قرن‌ها از نظرها مهجور ماند. از نشانه‌های این مهجوری بازتاب بسیار محدود سفرنامه در سایر متون عربی و فارسی است.^۱ از اوایل قرن هجدهم، زمزمه‌هایی از وجود چنین اثر منحصر به‌فردی به گوش شرق‌شناسان اروپایی رسید و در طول حدود دو قرن نه تنها خلاصه‌ها و پاره‌ها، بلکه در نهایت نسخهٔ اصلی و کامل سفرنامه به

^۱. ابن‌خلدون، ابن‌مقری و ابن‌خطیب بدر در برخی آثارشان به سفرنامه ابن‌بخطوطه اشاره کرده‌اند (رضوی برقمی، ۱۳۹۵: ۱۵۷).

رویارویی دوم

در سال‌هایی که خاورشناسان رد پای نسخه‌های خطی را در اقصی نقاط شرق دنبال می‌کردند، سیاح، جغرافی دان و مستشرق سوئیسی، ژوهان لودویگ بوکهارت (Johann Ludvig Burckhardt)، سه پاره دیگر از نسخه مختصر رحله را به دست آورد و آن را در اختیار دانشگاه کمبریج گذاشت. بوکهارت هم مانند بسیاری دیگر از خاورشناسان در سرزمین‌های عربی و اسلامی خود را در کسوت مسلمانی بومی درآورد و نام شیخ ابراهیم الدین عبدالله را برای پنهان کردن هویت اروپایی خود برگزید. شهرت بوکهارت بیشتر از چشمۀ بازشناسی خرابه‌های شهر گم شده پترا در اردن سیراب می‌شود. بوکهارت مرتباً و در فواصل معیتی یادداشت‌های خود را به اروپا ارسال می‌کرد، از همین رو هم اکنون بسیاری از نوشته‌های او بر جای مانده و منتشر شده است. دست نوشته‌های او هم اکنون در اختیار دانشگاه کمبریج است. بوکهارت بر اثر خستگی و عوارض بیماری در قاهره وفات یافت. او را به عنوان مسلمان و با نامی که برای خود برگزیده بود به خاک سپرند (far-[britannica.com](http://www.britannica.com); si.al-shia.org).

بوکهارت در کتاب سفرهای نویبا به دو نسخه مختصر موجود از ابن بطوطه اشاره می‌کند: ابن جُزّی الكلبی و

۴. خاندان بوکهارت از بازرگانان بزرگ و ثروتمند ایرانی بودند. مأموریت اولیۀ ژوهان، هنگامی که به استخدام مؤسسه مطالعات آفریقا درآمد، کمک به شناخت سرچشمۀ رود نیل بود. برای تحقیق این هدف زبان عربی و پزشکی را در دانشگاه کمبریج فرا گرفت و از همین زمان خود را به پوشیدن لباس اعراب عادت داد. برای کسب آمادگی در سفرهای پیش رو، ژوهان خود را به سختی‌های خودخواسته می‌انداخت. او ابتدا مدتی در سوریه مستقر شد تا تمام گوشه‌های فرهنگ مردم آن دیار را بیاموزد و بدون این‌که شبهه‌ای برانگیزد رهسپار شهر پترا شود. لودویگ هم مانند سیزن خود را به کسوت گدایان در می‌آورد تا بتواند به مقصود خود نزدیک‌تر شود. لودویگ بعد از مشاهده پترا به سمت مصر روانه شد و از دریای سرخ عازم سفر حج شد تا این طریق مسلمانی‌اش را برای بازدید از شهر اسرارامیز تیمبوكتو، که یکی از مقاصد نهایی او محسوب می‌شد، به اثبات رساند. در نهایت به مکه وارد شد و آداب حج را به میان آورد. بوکهارت با جزئیاتی بی‌نظیر تمام مشاهداتش از زیارت مکه را در دفتر خاطرات خود ثبت کرده است. بوکهارت بعد از مکه و مدینه دوباره به قاهره بازگشت و در آنجا مستقر شد، تا بتواند آمادگی لازم برای سفر به تیمبوكتو، آن مقصد طلایی و دست‌نیافتنی، را کسب کند. او در طول دو سال اقامت خود در مصر به دقت خاطرات روزانه‌اش را ویرایش کرد و آن‌ها را نظم و ترتیب داد.

ارسال کند. بدین‌گونه رحله، از میان مسیر پر خطر اکتشافات جسپر، راه خود را به کتابخانه‌های غرب باز کرد. در میان این پاره‌ها، نسخه‌ای ۹۴ صفحه‌ای بود که در زمانه خود کامل‌ترین نسخه مختصر از متن اصلی محسوب می‌شد. نسخه‌های ارسالی توسعه جسپر همه در کتابخانه تحقیقاتی گوشا (Gotha Research Library) در آلمان ثبت و ضبط شدند (SEIDENSTICKER, 2017: 10).

در سال ۱۸۱۸ خاورشناسی آلمانی به نام ژوهان گوتفرید لودویگ گوسگارت (Johann Gottfried Ludwig Kosegarten) سه پاره یافت شده توسعه زیستن را به لاتین ترجمه و منتشر کرد (Kosegarten, 1818). ژوهان به زبان‌های عربی، فارسی و سانسکریت تسلط داشت و در قلمرو زبان فارسی طوطی‌نامه بر جسته‌ترین برگران اوست.^۳ عمر گوسگارت به برگران پاره چهارم کفاف نداد و این مجلد را یکی از شاگردان او به نام هنریکم آپتز (Henricum Apetz) هم چند سال بعد به لاتین و با نام «وصف مالا بار» منتشر کرد (APETZ, 1819).

دو سال بعد از چاپ ترجمان آلمانی، پژوهشگری فرانسوی به نام سیلوستر دوساسی (Antoine Isaac Silvestre de Sacy) نقدی به نسبت مفصل بر ترجمه پاره‌های انتشار یافته DE SACY, 1820, 15-25. به احتمال زیاد همین نقد فرانسوی‌ها را از وجود چنین کتاب گران‌بهایی آگاه کرد.

۳. طوطی‌نامه مجموعه‌ای از ۵۲ داستان است که به دستور و با حمایت اکبرشاه در هند مدون و مصور شد. دلیل اصلی شهرت این اثر نگارگری‌های درخشانی است که در این کتاب زیر نظر دو استاد بی‌بدیل ایرانی به نام‌های میر سیدعلی و عبدالصمد تصویرسازی شده است. متن اثر منسوب است به ضیاء الدین نخشی، از ستاره‌شناسان و صوفیان ایرانی که در جوانی به هند مهاجرت کرد. بخش بزرگی از نقاشی‌های باقی‌مانده از نسخه اصلی که در زمان اکبرشاه تکمیل شدند هم اکنون در موزه هنرهای کلیولند (Cleveland Art Museum) نگاهداری می‌شود. پی‌رنگ اصلی متن مشور خجسته حکایت می‌کند تا بانوی خانه را از خیانت به شوهر خود که بازرگان است و به سفری در رفت، بازدارد. طوطی در این داستان سخن‌گوی اصلی است که هم‌سخن خجسته می‌شود و در قالبی هزارویک شب‌گونه صاحبیش را با داستان‌های اخلاقی از وفا و صداقت سرگرم می‌کند. برای اطلاعات بیشتر درباره طوطی‌نامه، تحریرهای متفاوت از این داستان نک. «جستاری درباره طوطی‌نامه»، شمس آل‌احمد، ادبیات داستانی، مرداد ۱۳۷۳، ش ۲۲: ۳-۹.

یکی از نسخه‌های ارزشمند اشاره‌ای کرده است. در این میان عبدالهادی التازی، پژوهشگر معاصر مراکشی، با اشراف بی‌مانند خود بر نسخه‌ها و متون مرتبط با ابن‌بطوطة، این ترجمان را نیز که در سال ۱۸۴۰ به چاپ رسید، از نظر دور نداشته است (تازی، ۱۴۱۷: ۹۹). خوزه دو سانتو انтонیو مورا (Jose de Santo Antonio Moura)، کشیش پرتغالی و مترجم این نسخه، عنوان سفرهای دور و دراز عربی سرشناس: ابوعبدالله ابن‌بطوطة را برای این برگردان برگزیده است. بر اساس گفته‌های مورا، این برگردان بر اساس نسخه‌ای صورت گرفته که رونوشتی مزین و باخطی آراسته از نسخه ابن‌جُزَّی بوده است و او در طول سفری که در همراهی با هیئت پرتغالی برای دیدار با سلطان مولای سلیمان در سال‌های ۱۷۹۷ و ۱۷۹۸ میلادی به مراکش داشته، آن را از یک فروشنده ادویه در شهر فاس خریداری کرده است. پدر خوزه، که خود به زبان عربی تسلط داشت، کار برگردان اثر را بر عهده گرفت. او در مقدمه کتاب تأکید می‌کند که نسخه‌های موجود از ابن‌بطوطة، تا زمان ترجمه او، نه تنها در اروپا بلکه در خود آفریقا و آسیا نیز بسیار نادر و کمیاب هستند و نسخه‌های به دست آمده هم پاره‌ها و خلاصه‌هایی از متن سفرنامه‌اند و نه بیشتر. او در همین متن ادعایی کند که نسخه در تملک او کامل است، اگرچه به علت شرایط نامناسب نگهداری چند برگ از اول کتاب کنده شده و بسیاری از صفحات نیز دچار خوردگی و زدگی‌های اساسی بوده‌اند، که کار خوانش و ترجمه را با مشکل مواجه کرده‌اند (MOURA, 1840). او سبک مشاهده و روایت ابن‌بطوطة از شهرهایی که به آن‌ها سفر کرده را از نظر نگرش انتقادی، تطابق توصیفات و دقّت نظر او بی‌مانند عنوان کرده است. برای نگارنده این مقاله به درستی روشن نیست که چرا این ترجمان پرتغالی از رحله کمتر مرور دوچرخه سایر خاورشناسان و پژوهشگران سفرنامه قرار گرفته است و به علاوه اطّلاعی از محل نگهداری کنونی نسخه نیز به دست نیامد.

پنج گنج

بعد از آلمانی‌ها، سوئیسی‌ها و انگلیسی‌ها، نوبت به

ابن‌الفتح البیلونی. او اظهار می‌دارد که نسخه ابن‌فتاح را دیده و به تملک خود درآورده است (BURKHARDT, 1819: 639). نسخه مختصر سفرنامه که بوکهارت به انگلستان ارسال کرده بود با تلاش ساموئل لی (Samuel Lee) به انگلیسی ترجمه و توسط دانشگاه کمبریج در لندن در سال ۱۸۲۹ به چاپ رسید (LEE, 1820).

ساموئل شرق‌شناس و استاد بر جسته زبان‌شناسی دانشگاه آکسفورد بود. او به زبان‌های عربی و عبری تسلط کامل داشت. از جمله آثار مهم او می‌توان دستور زبان مأثوري، زبان بومیان نیوزلند، و دستور زبان عربی را برشمرد.^۵ ساموئل در مقدمه‌ای که با زبانی به‌نسبت احساسی نگاشته، از این‌که این ترجمه تنها متنکی به نسخه‌های مختصر سفرنامه بوده و هنوز نسخه جامعی از رحله در دست نیست ابراز تأسف عمیقی کرده است. بر اساس اظهارات ساموئل، نسخه‌های به‌دست آمده توسط بوکهارت بسیار ساده و بی‌آرایش بوده‌اند، مشخصه‌ای که برای نسخه‌های اسلامی تا حدودی نامعمول است. ساموئل در این مقدمه رحله را از منظر اطلاعات تاریخی، جغرافیایی و گیاه‌شناسی اثری بسیار گرانمایه می‌داند (LEE, 1820).

ساموئل از جمله شرق‌شناسانی بود که توجهی ویژه به گردآوری و برگردان متون شرقی داشتند. او در جایی به صراحةً بیان می‌کند که اروپاییان تا میانه قرن نوزدهم به اندازه‌ای متون شرقی را گردآوری و ترجمه کرده‌اند که دیگر نیازی نیست خاورشناسان خطر سفرهای دور و دراز به شرق را متحمل شوند (LEE, 1898).

ترجمان پرتغالی

در میان پژوهشگرانی که با تأمل و ریزیینی ردپای نسخه‌های ابن‌بطوطة را دنبال کرده‌اند، کمتر کسی به ترجمان پرتغالی

۵. ساموئل اوانجلیستی متدين بود و روابط بسیار نزدیک و مستحکمی با میسیونرهای مسیحی داشت. از نکات قابل توجه برای ما ایرانیان درباره ساموئل، شاید یکی از شاگردان ایرانی او باشد. میرزا صالح شیرازی مذکور در کالج کوئین آکسفورد شاگرد این استاد زبان‌شناسی بود و بعضی منابع حکایت از این دارند که میرزا به ساموئل در برگردان فارسی کتاب مقفل هم یاری رسانده است (thewayofimprovement.com). از سایر آثار ساموئل به زبان فارسی می‌توان به تصحیح ماندگار کتاب دستور زبان فارسی سرویلیام جونز اشاره کرد.

جستوجوی پژوهشگران برای یافتن اصل اثر به نقطه پایان رسید. حالا نوبت شرح، ترجمه، مطالعات تطبیقی و واکاوی سفرنامه بود.

سهمی برای فرانسه

نسخه‌های آرشیو ملی فرانسه در سال ۱۸۴۳ توسیط یک شرق‌شناس فرانسوی-ایرلندی به نام بارون دو اسلین (Baron de Slane) مطالعه و به زبان فرانسه ترجمه شدند. این برگردان، مانند بسیاری دیگر از ترجمه‌های نسخه‌های شرقی، اوّلین بار در مجله آسیایی (Journal Asiatique) به چاپ رسید (DE SLANE, 1843: 181). دو اسلین اهل بلغاست ایرلند بود، اما بعد از خدمات مستمری که به دولت فرانسه ارائه داد، شهروندی کشور فرانسه را دریافت کرد. اسلین سرمهترجم عربی ارتش فرانسه بود و تسلط او به زبان عربی تا بدانجا بود که بسیاری از متون کلاسیک جغرافیایی عربی را به فرانسه ترجمه کرد. برگردان دو اثر مرجع اسلامی، مقدمه‌این خلدون و تقویم البلدان ابوالفاء، از دستاوردهای دو اسلین در این عرصه است.

هنوز البته راه برای برگردان‌های دقیق‌تر باز بود و این فرصتی بود که دو شرق‌شناس فرانسوی دیگر، به نام‌های دفرمیری (Charles Defremery) و سانگوئینی (Beniamino Sanguinetti) در وقت مناسب و با زیرکی دربربودند. از ابتدای سال ۱۸۵۳ تا سال ۱۸۵۸ این دو پژوهشگر ترجمان فرانسوی را از نسخه کامل رحله در چهار مجلد به چاپ رساندند. یکی از برجسته‌ترین مشخصه‌های این برگردان، که بعدها به عنوان منبع اصلی و استاندارد سفرنامه شناخته شد، مقابله متن عربی و فرانسه در هر صفحه و امکان ارجاع مستقیم به متن عربی بود. این پژوهشگران در مقدمه کتاب اگرچه کار دو اسلین را ارزشمند شمردند، اما به صراحت اعلام کردند که برگردان او نواقص و سهوهای بسیاری دارد (DEFRÉMERY et SANGUINETTI, 1858).

حوزه اصلی مطالعاتی چارلز دفرمیری، شرق‌شناس و تاریخ نگار، متون فارسی و عربی بود. ترجمه گلستان سعدی و بخشی از بوستان به فرانسه از جمله آثار اوست. دفرمیری مطالعاتی هم درباره اسماعیلیان و باطنیان انجام

فرانسوی‌ها رسید تا دستی برآتش سفرنامه‌این‌بطوطه بگیرند. در زمان اشغال الجزایر توسط فرانسوی‌ها، یعنی در دهه سی سده نوزدهم، آرشیو ملی فرانسه به پنج نسخه بی‌نظیر از سفرنامه دست یافت. از میان این پنج گنج نویافت، دو نسخه در کمال شکفتی کامل بودند و آرزوی شرق‌شناسان را برای مشاهده نسخه‌ای جامع از سفرنامه برآورده کردند. یکی از نسخه‌ها تاریخ پایان نگارش کتاب را بر خود داشت و بدون شک به کتابت دبیری بود که در زمان حیات این‌بطوطه، نگارش و تدوین سفرنامه را بر عهده گرفته بود. به بیان دیگر کاتب این نسخه کسی نبود جز ابن‌جُزَّی و نسخه در کمال ناباوری اصل متن به جامانده از رحله بود.^۶

نسخه‌ای که به دست ابن‌جُزَّی و در زمان حیات این‌بطوطه کتابت شده بسیار ساده و خالی از تزئینات است. آثار رطوبت در صفحات میانی کتاب به‌وضوح دیده می‌شود. خوانش برگ‌های معدودی از کتاب، به‌حاطر رنگ پریدگی جوهر و نم دیدگی، به‌سختی ممکن است. هر چه از میانه اثر به انتهای آن نزدیک می‌شویم، آثار خستگی از نگارش در کاتب بیشتر مشهود است. در هر صفحه کلمات خاصی با کشش و با جوهر پرنگ سیاه نگاشته شده‌اند، که احتمالاً روشی است برای تمایز اسمای شهرها و افراد خاص. ابعاد کتاب ۲۷ در ۲۰ سانتی‌متر و نزدیک به قطع کاغذ A4 است. در هر صفحه ۲۳ خط نگاشته شده و این نسخه مشتمل بر ۱۱۰ برگ است (archivesetmanuscripts.bnf.fr).

بر اساس شناسه سند در آرشیو ملی فرانسه، به نظر می‌رسد یابنده این نسخه‌ها شرق‌شناسی فرانسوی به نام جاکز دنیز دلاپورت (Jacques-Denis Delaporte) است که به عنوان مترجم عربی ارتش فرانسه مدّتی را در شمال آفریقا سپری کرده است. این نسخه‌ها هم‌اکنون ذیل شماره ۲۲۹۱ عربی در آرشیو ملی فرانسه به ثبت رسیده‌اند (ar-chivesetmanuscripts.bnf.fr). به‌لطف اکتساف این نسخه‌ها، رحله این‌بطوطه یکباره حجاب از رخ برکشید و

۶. ابن‌جُزَّی در این نسخه یادداشت‌هایی شخصی به متن سفرنامه افزوده است که عموماً اشعار و یا توصیفات اضافی هستند. این اضافات در متن قبل تشخیص است و بعضی مترجمان آن را از برگردان اثر حذف کرده‌اند، مانند ترجمه فارسی محمدعلی موحد.

موارد اندکی متن را با نسخه اصلی عربی مقابله کرده است
(GIBB, 1958).

مجلد چهارم برگردان انگلیسی بیش از بیست سال بعد و در سال ۱۹۹۴ توسط چارلز فریزر بکینگام (Charles Fraser Buckingham)، استاد مطالعات اسلام‌شناسی دانشگاه لندن، ترجمه و منتشر شد. بکینگام به گیب در ترجمه مجلد سوم یاری رسانده بود و به درخواست خود گیب اتمام پژوهه را بر عهده گرفت (JACKSON, 1996: 262). بکینگام رئیس انجمن سلطنتی آسیایی (Royal Asiatic Society) و همچنین مدّتی رئیس مؤسسه هاکلوبیت بود. او مطالعه رحله را منبعی بی‌رقیب برای درک فرهنگ سرزمین‌هایی که این‌بطوطه به آن سفر کرده بود و مهم‌تر از آن، برای شناخت فرهنگی که خود این‌بطوطه از آن برخاسته بود، می‌دانست (BECKINGHAM, 1977: 263). بکینگام برای ترجمه مجلد چهارم با حمایت مالی مؤسسه سواز (SOAS University of London) برای دریافتی روش‌تر از مسیر سیاحت این‌بطوطه رهسپار سفری چهارماهه به هند، سیلان و جزایر مالدیو شد. یکی از دستاوردهای این سفر مقاله‌ای بود که در سال ۱۹۷۷ با نام: «در جست‌وجوی این‌بطوطه» (In search of Ibn Battuta) نگاشت (SHIPMAN, 1999: 127).

بازشناسی رحله در شرق

به همین ترتیب، سفرنامه این‌بطوطه به زبان‌های مختلف دنیا سفر می‌کرد. در شرق نیز چاپ کامل عربی و ترجمهٔ ترکی و فارسی آن آغاز شد. در ایران، محمدحسن خان اعتمادالسلطنه از جمله اولین معاصرانی بود که اشارات مکتوبی به رحله کردند. او به هنگام نگارش کتاب مرآة البلدان که جغرافیای تاریخی شهرهاست، حداقل پاره‌هایی از سفرنامه ترجمه شده به زبان فرانسه را از نظر گذرانیده است. به نظر می‌رسد اعتماد السلطنه در همان زمانی که رحله توسط دفرمری و سانگوئینیتی در دست ترجمه بوده است در پاریس مشغول تحصیل بوده و بدین ترتیب از وجود سفرنامه آگاه می‌شود (موحد، ۱۳۹۰: ۵۵۸).

بی‌شک محمدعلی موحد نقشی کلیدی و جامع در شناساندن این‌بطوطه به فارسی‌زبانان داشته است. مواجهه

داد. چارلز از اعضای جامعه آسیایی^۷ و استاد دانشکده زبان‌های شرقی بود.

ترجمان با تأخیر انگلیسی

حدود صد سال بعد از انتشار ترجمه انگلیسی لی از نسخه مختصر، در سال ۱۹۲۲، تاریخ‌نگار و شرق‌شناس اسکاتلندي، سر همیلتون گیب (Sir Hamilton Alexander Rosskeen Gibb)، انتشار ترجمه انگلیسی پاره‌هایی منتخب از سفرنامه را آغاز کرد. گیب مصمم بود که جز ترجمه، شرحی هم بر رحله به زبان انگلیسی بگارد و این وعده‌ای بود که او به مؤسسه انتشاراتی هاکلوبیت^۸ داده بود (JACKSON, 1996: 262). در سال ۱۹۲۹ انتشارات راتلچ گزیده گیب از رحله را با نام این‌بطوطه: سفرهایی در آسیا و آفریقا منتشر کرد (GIBB, 1929). اما ترجمه کار بسیار بیش از آنچه انتظار

می‌رفت به طول انجامید.

در برنامه اوّلیه گیب برای برگردان انگلیسی، رحله به چهار بخش تقسیم شد و هر بخش ترجمه یک مجلد از چهار مجلد منتشرشده از سوی دفرمری و سانگوئینیتی را در بر می‌گرفت. گیب هنگام وفات در سال ۱۹۷۱ موفق به ترجمه سه مجلد از چهار مجلد شده بود. مجلد اوّل در سال ۱۹۵۸، مجلد دوم در سال ۱۹۶۱ و مجلد سوم در سال ۱۹۷۱ توسط انتشارات هاکلوبیت به چاپ رسیدند (موحد، ۱۳۹۵: ۳۶/۱). گیب خود در مقدمه کتاب اذعان می‌دارد که مرجع اصلی ترجمه او چهار مجلد فرانسوی بوده است و او در

۷. جامعه آسیایی مرکزی است که با هدف شناخت آسیا در پاریس در سال ۱۸۲۲ تأسیس شد. هدف اصلی این نهاد ترویج و توسعه شناخت درباره آسیاست. مجلهٔ آسیایی یکی از مهم‌ترین نشریات جامعه است که هنوز هم منتشر می‌شود. سلیوستر دو ساسی، یکی از مترجمان سفرنامه، اولین رئیس دوره‌ای این نهاد هم بود.

۸. تمرکز هسته‌ای مؤسسه هاکلوبیت، که در سال ۱۸۴۶ در انگلستان تأسیس شد، بر گردآوری و مطالعه متون بود که توسعه جهانگردان و سیاحان در سراسر جهان نگاشته شده بودند. در حوزه انتشارات، مؤسسه متصرک بر نشر متون دست اول بود. از جمله این آثار می‌توان به سفرنامه جیمز کوک اشاره کرد. نام مؤسسه برگرفته از نام ریچارد هاکلوبیت، مروج اصلی ایدهٔ استعمار آمریکای شمالی توسط انگلستان است. نشان مؤسسه تصویری است سیاه و سفید از کشتی فردیناند مارلان، بنام ویکتوریا، با شعاری پرطه طراق در زیر نشان کشته compassing the vast globe of the Earth / «گردشی به دور جهان پهناور زمین».

مسیر پریچ و خم رحله ابن بطوطه در راه رسیدن به دست مشتاقان ماجراهای غریب و مکان‌های شگفت در جدول پایان مقاله انعکاس یافته است.

منابع

- التازی، عبدالهادی (۱۴۱۷). رحله ابن‌بطوطه، تحفة الناظر في غرائب الأمصار و عجائب الأسفار. ریاض (مغرب): مطبوعات أكاديمية المملكة المغربية.
- ————— (۱۳۸۴). «ایران در میان دیروز و امروز». میراث شهاب، ش ۴۰-۳۹ (بهار و تابستان): ۲۹۰-۲۸۱.
- رضوی برقی، سید حسین (۱۳۹۵). «حاشیه‌ها بر و خاطره‌ها از سفرنامه ابن‌بطوطه پارسی گرдан». آینه پژوهش، ش ۱۵۷ (فروردین واردی‌بهره‌ت): ۵۹-۶۹.
- موحد، محمدعلی (۱۳۹۰). «درباره ابن‌بطوطه و سفرنامه‌اش». بخارا، ش ۸۳ (مهر و آبان): ۵۵۵-۵۶۲.
- ————— (۱۳۹۵). سفرنامه ابن‌بطوطه. تهران: کارنامه.
- APETZ, Henricum (1819). *Descriptio terrae Malabar. Ex Arabico Ebn Batutae Itinerario edita*, Jenae.
- BECKINGHAM, Charles (1977). "In search of IBN Battuta", *Journal of Asian Affairs*, Vol 8, Issue 3.
- BURKHARDT, John Lewis (1819). *Travels in Nubia, Associations for promoting the discovery of the interior parts of Africa*, London.
- DEFREMERY, C., B. R. SANGUINETTI (1858). *Voyages d'Ibn Batoutah, texte arabe, accompagné d'une tr. 4 tom. [and] Index alphabétique*, Soc. Asiatique, Paris.
- DE SACY, Silvestre (1820). "Review of: De Mohamed-de ebn Batuta Arabe Tingitano". *Journal des Savants*: 15-25.
- DE SLANE, M. Le baron MAC GUCKIN (1843). "Voyage Dans Le Soudan", *Journal Asiatique*, Tome 1: 181-240.
- GIBB, H. A. R. (1929). *Ibn Battuta, Travels in Asia and Africa, 1325-1354*. George Routledge & Sons, London.
- ————— (1956). *The Travels of Ibn Battuta: AD 1325-1354*. Vol I, Routledge, London.
- JACKSON, Peter (1996). "Review of The Travels of Ibn Battūta, A.D. 1325-1354. Vol. IV by C. Defremery, B. R. Sanguinetti, H. A. R. Gibb and C. F. Beckingham", Cambridge University Press, Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland.
- KARK, Ruth, Haim GOREN (2011). "Pioneering British exploration and scriptural geography: The Syrian Society/ The Palestine Association", *The Geographical*

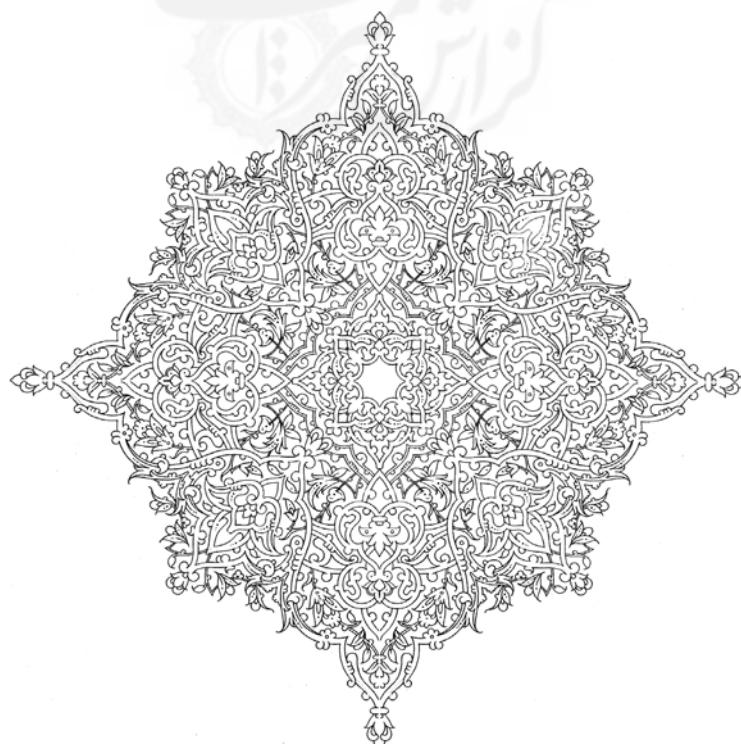
نخست موحد با رحله، به گفته خود او، در آبادان و با مشاهده یک نسخه از مختصر البیلونی بوده است. بعد از دسترسی موحد به نسخه‌های کامل چاپ پاریس، اوّلین برگردان کامل فارسی با مقابله متن عربی در سال ۱۳۳۷ منتشر و پس از آن بارها با اصلاحات جدید بازنشر شد. آخرین ویراست توسط نشر کارنامه و با افزوده‌ها و توضیحات بسیار دقیق و جامع در دو مجلد در دهه ۱۳۹۰ منتشر شد. شاید به جرئت بتوان گفت نسخه کنونی موحد از بسیاری جهات از ترجمان انگلیسی پرمایه‌تر و دقیق‌تر است. موحد توانسته اشتباہات زبانی گیب را تصحیح و با مقابله گسترده‌داده‌های سفرنامه با سایر متون کلاسیک و تاریخی، درستی روایت ابن‌بطوطه از هر شهر، دیار و شخصیتی را تحقیق کند.

در جهان عرب نسخه‌های چندی مبدل به چاپ‌های مرجع رحله شدند. از این میان می‌توان به چاپ دارالمکتبة العلمیة بیروت که در سال ۱۹۸۷ انتشار یافت اشاره کرد (موحد، ۱۳۹۰: ۵۵۸). عبدالهادی التازی، که می‌توان او را یکی از برجسته‌ترین ابن‌بطوطه‌شناسان معاصر نامید، نیز نسخه‌ای از رحله را با پی‌نوشت‌ها، پاورقی‌ها و فهرست‌های جامع ترتیب داد که در سال ۱۹۹۷ در پنج مجلد و با نام رحله ابن‌بطوطه، تحفة الناظر في غرائب الأمصار و عجائب الأسفار به چاپ رسید.

سفرنامه ابن‌بطوطه که عنوان «سترگ‌ترین سفرنامه تاریخ بشریت» به آن داده شده، هم‌اکنون به بیش از سی زبان ترجمه شده است (التازی، ۱۳۸۴: ۲۸۳). از جمله این ترجمه‌ها می‌توان به ترجمه‌های اسپانیایی، سوئدی، ترکی، چک، ایتالیایی، آلمانی، هندی، ارمنی، ئازپنی و چینی اشاره کرد (التازی، ۱۴۱۷). هنوز هم بسیاری از مشتاقان در کار ترجمه، تفسیر، بازخوانی و مطالعات تطبیقی بر روی رحله هستند و بدون شک در مطالعات تاریخی قرون میانه اسلامی، رحله مرجع پرمغز و دست اوّلی برای تحقیق در دست پژوهشگران است. مهم‌تر از آن سفرنامه ابن‌بطوطه گنجینه‌بی‌بدیلی است از ماجراجویی‌ها و مشاهدات بی‌بدیلی که می‌تواند دست‌مایه پرمحتوا‌یی برای رسانه‌های نوین صوتی، تصویری و نوشتاری باشد.

منابع دیجیتال

- farsi.al-shia.org, بورکهارت، یوهان لودویگ, Retrieved on 11/02/2021 from: <https://bit.ly/3aBSiaM>
- archivesetmanuscrits.bnf.fr, Seconde partie des Voyages d'Ibn Baṭoutāh, رحله بن بطوطه, Retrieved on 07/02/2021.
- archivesetmanuscrits.bnf.fr, Arab 2291, Retrieved on 21/02/2021 from: <https://archivesetmanuscrits.bnf.fr/ark:/12148/cc302100>
- britannica.com, Johann Ludwig Burckhardt: Swiss author, Retrieved on 11/02/2021 from: <https://www.britannica.com/biography/Johann-Ludwig-Burckhardt>
- Jstore.org, Ulrich Jasper Seetzen, Retrieved on 06/02/2021 from: <https://plants.jstor.org/stable/10.5555/al.ap.person.bm000368413>
- thewayofimprovement.com, "When a Muslim Student Met an Evangelical Professor at Cambridge in 1815", Retrieved on 07/02/2021 from: <https://thewayofimprovement.com/2016/08/13/when-a-muslim-student-met-an-evangelical-professor-at-cambridge-in-1815>
- Worldcat.org, De Mohammed Ibn Batuta, Arabe Tingitano eiusque itineribus. Retrieved on 07/02/2021 from: <https://www.worldcat.org/title/de-mohammed-ibn-batuta-arabe-tingitano-eiusque-itineribus/oclc/165774422>
- Journal, Vol. 177, No. 3, pp. 264-274.
- KOSEGARTEN, Johann Gottfried Ludwig (1818). *De Mohamede ebn Batuta Arabe Tingitano ejusque itineribus commentatio academica (in Latin and Arabic)*, Jena.
- LEE, Samuel (1820). *The travels of Ibn Batuta : translated from the abridged Arabic manuscript copies, preserved in the Public Library of Cambridge*. With notes, illustrative of the history, geography, botany, antiquities, &c. occurring throughout the work. Oriental Translation Committee, London.
- LEE, A. M. (1898). "Scholar of a past generation; a brief memoir of Samuel Lee, D.D. Regius professor of Hebrew in the University of Cambridge", canon of Bristol, etc, Seeley: London.
- MOURA, Jose de Santo Antonio (1840). *Viagens extensas e dilatadas do celebre arabe Abu-Abdallah, mais conhecido pelo nome de Ben Batuta*, Typografia da Academia: Lisboa.
- SEIDENSTICKER, Tilman (2017). "How Arabic Manuscripts Moved to German Libraries", Manuscript Cultures, Centre for the Study of Manuscript Cultures: Hamburg.
- SHIPMAN, John (1999). "Professor C. F Beckingham, FBA", *Journal of Asian Affairs*, Volume 30, Issue 1.

ردیف	سال	مکان تجهیزه ای نسخه	مشخصات نسخه	یادنامه نسخه	عنوان نسخه ای انتشار یاری فه	زبان اثر	ناشر
۱	۱۷۹۸م	رونوشه ناکامل از نسخه ابن جعی	؟	خونه دو سانتو اتیو مورا	De Mohamedde ibn Battuta Arabe Tungitano ejusque itineribus commentatio academica (in Latin and Arabic)	زن	
۲	۱۸۱۰م	چند پاره نسخه مختصر	کتابخانه تحقیقاتی گردا	چسبز نسخه	زن	لاتین	زوہان گورنری لودویگ گوسکارت
۳	۱۸۱۸م	چند پاره نسخه مختصر	کتابخانه تحقیقاتی گردا	چسبز نسخه	زن	لاتین	Descriptio terrae Malabar. Ex Arabico Ebn Battutae Itinerario edita
۴	۱۸۱۹م	چند پاره نسخه مختصر	کتابخانه تحقیقاتی گردا	چسبز نسخه	زن	ج	دانشگاه کمبریج
۵	۱۸۰۹م	دانشگاه کمبریج	ابن الفتح البیلوی - نسخه مختصر	ابن الفتح البیلوی - نسخه مختصر	The travels of Ibn Battuta: translated from the abridged Arabic manuscript copies, preserved in the Public Library of Cambridge	انگلیسی	دانشگاه کمبریج
۶	۱۸۲۰م	دانشگاه کمبریج	ابن جعی - نسخه کامل	رونوشه از نسخه ابن جعی	آرشور ملی فرانسه	دانشگاه کمبریج	زوہان لودویگ بوکھارت
۷	۱۸۳۵م	چاکر دنیز پلورت	آرشور ملی فرانسه	رونوشه از نسخه ابن جعی	آرشور ملی فرانسه	دانشگاه کمبریج	زوہان لودویگ بوکھارت
۸	۱۸۴۰م	خونه دو سانتو اتیو شرتو	دانشگاه کمبریج	رونوشه از نسخه ابن جعی	آرشور ملی فرانسه	فرانسوی	دانشگاه آسپلیج
۹	۱۸۴۳م	بارون دونسلین	آرشور ملی فرانسه	آرشور ملی فرانسه	Voyage Dans Le Soudan	فرانسوی	دانشگاه آسپلیج
۱۰	۱۸۵۸م	دوفومی و سالگوئیتی	آرشور ملی فرانسه	آرشور ملی فرانسه	Voyages d'Ibn Batoutah, texte arabe, accompagné d'une tr	انگلیسی	دانشگاه آسپلیج
۱۱	۱۹۹۰-۱۹۵۰م	همیشن گیب (س میبد و چهارز) و چهارز بیکنکام (مجلد چهارم)	همیشن گیب (س میبد و چهارز) و چهارز بیکنکام (مجلد چهارم)	برگدان دفومی و سالگوئیتی	برگدان دفومی و سالگوئیتی	رائع	دانشگاه آسپلیج
۱۲	۱۳۵۱-۱۳۳۷ش	محمد علی موحد	مسنونه ابن بخطوط	بنگاه ترجمه و نشر کتاب؛ علمی و فرهنگی؛ آکادمی کارنامه	فارسی		دانشگاه آسپلیج
۱۳	۱۹۸۷م	نیمه عربی، برگدان گیب	دارالعلوم	دارالعلوم	عربی	طبعات اکادمیکه المدحکة	دسته ای بخطوط، تحقیق المظار فی غرب
۱۴	۱۹۹۷م	عبدالله الدانزی	الصادر و عجائب الامغار	طبعات اکادمیکه المدحکة	عربی	المغربیة	عبدالله الدانزی

Table of Contents

Editorial

- Why Do We Neglect the Importance of Translation? 3-4

Articles

- A Treatise on Aristotle's Biography and Works / **Marvan RASHED**; Translated by **Hoseyn MASOUMI HAMEDANI** 5-8
An Unexpected Romance: Reevaluating the Authorship of the *Khosrow-nāma* / **Austin O'MALLEY**; Translated by **Shokoofe MAYBODI** 9-33
Abū-Īshāq-i Kāzīrūnī and Īshāqī Dervishes in Anatolia / **Fuat KÖPRÜLÜ**; Translated to German by **Paul WITTEK**; Translated to Turkish by **Jemal KÖPRÜLÜ**; Translated to Persian by **Hojat FAKHRI** 34-40
A Newly-Found Manuscript of *Hizār Hikāyat-i Šūfiyān* (A Thousand Narratives of the Sufis) / **Hamed KHATAMIPOUR** 41-50
The Friendship of Aunt Bear (Doing Someone an Unintended Disservice) / **Seyyed AhmadReza QAEMMAQAMI** 51-55
Bayāz-i Šā'ib (An Anthology of Persian Poems Compiled by Šā'ib) / **Seyyed Jafar HOSEYNI ESHKEVARI** 56-59
Some Remarks on the Introduction of the Facsimile Edition of *Tārīx-i Sīstān* / **HamidReza (Babak) SALMANI** 60-66
New Information About the Poet of "Seek Knowledge from the Cradle to the Grave" (*Zi Gahwārā tā Gūr Dānish Bijūy*) and His Family / **HamidReza FAHNDEJ SADI** 67-72
Investigating the Poems of Two Different Shams-i Hājīs in *Majmu'i-yi Laṭāyif wa Safini-yi Zarāyif* (A Handbook on Rhetoric and an Anthology of Persian Poems) / **Mohsen SHARIFI SAHI** 73-75
Maktūbāt-i Qadīm or *Maktūbāt-i Ṣadī?* (Early Letters, or Centesimal Letters?) / **MohamadSadegh KHATAMI** 76-78
Investigating a Possibility: The Absence of the Title "Urūsh al-Din" in *Lubāb al-Albāb* / **Sara SOLEYMANI KASHKOULI** 79-80
Investigating a Number of Farrukhī-yi Sīstānī's Couplets through Yahyā Tawfīq's Anthology of Persian Poems / **Kiamehr NAMVAR** 81-87
Under the Auspices of Orientalists: Exploratory Roads to the Manuscripts of Ibn-i Battūṭa's Travelogue / **Reyhaneh BEHBOUDI** 88-95

Reviews and Critiques

- The Importance of *The Library of Congress Catalogue of Persian Manuscripts* to Indian Sub-Continental Studies / **Arif NAUSHABI** 96-98
A Few Notes on the New Edition of *the Small Farāmarznāma*, Its Composer and Date of Composition / **Sajjad AYDENLOO** 99-113
Translation or Distortion? (A Few Comments on *A Study Of Ṭabā'i' al-Ḥayawān*) / **Yousuf AL-HADI**; Translated by **Salman SAKET** 114-123
Some Considerations on the Edited Text of *'Ajāyib al-Dunyā* (Wonders of the World) / **Seyyed Reza MOUSAVI HAFTADOR; Radman RASOULI MEHRABANI** 124-145

Essays on Research

- What Does an Etymologist Do? (12) / **Walter BRUNO HENNING**; Translated by **Seyyed AhmadReza QAEMMAQAMI** 146-151

Iran in Ottoman Texts and Sources (22)

- Works of Ahmed Cevdet Pasha / **Nasrollah SALEHI** 152-154

On the Previous Articles

- On *Shin-i Zayi* and *Sin-i Zayi* (the Farsi Phonemes /sh/ and /s/ Realised as /z/) / **Ali Ashraf SADEGHİ** 155-156
Chand - Chand-e / **Masoud RASTIPOUR** 157-159

Gozaresh-e Miras

92 - 93

Quarterly Journal of Textual Criticism,
Codicology and Iranology

Third Series, vol. 5, no. 3 - 4, Autumn 2020 - Winter 2021
[Pub. Spring 2022]

Proprietor:

The WRITTEN HERITAGE RESEARCH INSTITUTE

Managing Director & Editor-in-Chief:
Akbar Irani

General Editor:
Masoud Rastipour

Managing Editor:
Younes Taslimi-Pak

Cover:
Mahmood Khani

Print:
Miras

No. 1182, Enghelab Ave.,
Between Daneshgah St. & Abureyhan St.,
Tehran, Iran

Postal Code: 1315693519
Tel: 66490612, Fax: 66406258
Website: www.mirasmaktoob.ir
E-mail: gozaresh@mirasmaktoob.ir

Table of Contents

Editorial

- Why Do We Neglect the Importance of Translation? 3-4

Articles

- A Treatise on Aristotle's Biography and Works / Marvan RASHED; Translated by Hoseyn MASOUMI HAMEDANI 5-8
An Unexpected Romance: Reevaluating the Authorship of the *Khosrow-nāma* / Austin O'MALLEY; Translated by Shokoofe MAYBODI 9-33
Abū-Īshāq-i Kāzirūnī and Īshāqī Dervishes in Anatolia / Fuat KÖPRÜLÜ; Translated to German by Paul WITTEK; Translated to Turkish by Jemal KÖPRÜLÜ; Translated to Persian by Hojat FAKHRI 34-40
A Newly-Found Manuscript of *Hizār Hikāyat-i Sūfiyān* (A Thousand Narratives of the Sufis) / Hamed KHATAMIPOUR 41-50
The Friendship of Aunt Bear (Doing Someone an Unintended Disservice) / Seyyed AhmadReza QAEMMAQAMI 51-55
Bayāz-i Sā'ib (An Anthology of Persian Poems Compiled by Sā'ib) / Seyyed Jafar HOSEYNI ESHKEVARI 56-59
Some Remarks on the Introduction of the Facsimile Edition of *Tārīx-i Sīstān* / HamidReza (Babak) SALMANI 60-66
New Information About the Poet of "Seek Knowledge from the Cradle to the Grave" (*Zi Gahwāra tā Gūr Dānish Bijū*) and His Family / HamidReza FAHINDEJ SADI 67-72
Investigating the Poems of Two Different Shams-i Ḥājīs in *Majmu'i-yi Laṭāyif wa Safini-yi Zarāyif* (A Handbook on Rhetoric and an Anthology of Persian Poems) / Mohsen SHARIFI SAHI 73-75
Maktūbāt-i Qadīm or *Maktūbāt-i Ṣadī?* (Early Letters, or Centesimal Letters?) / MohamadSadegh KHAMAMI 76-78
Investigating a Possibility: The Absence of the Title "Urūsh al-Din" in *Lubāb al-Albāb* / Sara SOLEYMANI KASHKOULI 79-80
Investigating a Number of Farrukhī-yi Sīstānī's Couplets through Yahyā Tawfiq's Anthology of Persian Poems / Kiamehr NAMVAR 81-87
Under the Auspices of Orientalists: Exploratory Roads to the Manuscripts of Ibn-i Battūta's Travelogue / Reyhaneh BEHBOUDI 88-95

Reviews and Critiques

- The Importance of *The Library of Congress Catalogue of Persian Manuscripts* to Indian Sub-Continental Studies / Arif NAUSHAHİ 96-98
A Few Notes on the New Edition of the *Small Farāmarznāma*, Its Composer and Date of Composition / Sajjad AYDENLOO 99-113
Translation or Distortion? (A Few Comments on *A Study Of Tabā' Y' al-Hayawān*) / Yousuf AL-HADI; Translated by Salman SAKET 114-123
Some Considerations on the Edited Text of *'Ajāyib al-Dunyā* (Wonders of the World) / Seyyed Reza MOUSAVI HAFTADOR; Radman RASOULI MEHRABANI 124-145

Essays on Research

- What Does an Etymologist Do? (12) / Walter BRUNO HENNING; Translated by Seyyed AhmadReza QAEMMAQAMI 146-151

Iran in Ottoman Texts and Sources (22)

- Works of Ahmed Cevdet Pasha / Nasrollah SALEHI 152-154

On the Previous Articles

- On *Shin-i Zayi* and *Sin-i Zayi* (the Farsi Phonemes /sh/ and /s/ Realised as /z/) / Ali Ashraf SADEGHİ 155-156
Chand - Chand-e / Masoud RASTIPOUR 157-159